

คติชนชาวเล (ชาวมอแกน)

หมู่บ้านน้ำเค็ม และหมู่บ้านทับตะวัน จังหวัดพังงา

ย

๑. मुखपाठः

ย ย ย ย ย ย ๑.๑ ภาษา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๑ อาบ็อง = พ่อ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๒ อาบ็อง = แม่ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๓ หะ = น้ำ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๔ บาบ = ลุง (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๕ บึม = ป้า (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๖ อ็ย = ลูก (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๗ เตมา = ทวด (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๘ เตป็น = พี่น (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๙ ใหญ่ = ชาย (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๑๐ ะ = หญิง (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๑๑ อามาก = บ้าน (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๑๒ เตซัน = เสือ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๑๓ ขาเย = เลื้อ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๑๔ ลอจอง = สายคอ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๑๕ กาชุด = รอกเท้า (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๑๖ ไล่ถัก = ผม (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๑๗ มานอน = โก (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๑๘ มานิ่ง = เบ็ด (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๑๙ อัจิม = นก (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๒๐ หย่าจอน = กินข้าว (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๒๑ มาเชื่อม = เข้าห้องน้ำ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๒๒ เข้าขาก = ไปเที่ยว (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๒๓ เกาเอน = เล่นการพนัน (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๒๓ แลเวาะ อาหยัง = คูทิวี่ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๒๔ อาโต๊ะ = รถมอเตอร์ไซด์ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๒๕ กาทยัง = ไทรศัพท (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๑.๒๖ แตก้อย = กิ่งก่า (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๑.๑.๒๗ กอแยง = ฝน (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๑.๑.๒๘ ปร้าง = แดด (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๑.๑.๒๙ ตาหวัน = ดวงอาทิตย์ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๑.๑.๓๐ มูสาน = ดวงจันทร์ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๑.๑.๓๑ เคาะหว่า = ดอกไม้ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๑.๑.๓๒ บาบ้วย = หมู (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๑.๑.๓๓ ไข่ = สุนัข (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๑.๑.๓๔ มานวด = ไก่ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๑.๑.๓๕ ไวล้าบ = เหล้า (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๑.๑.๓๖ บู้ลัด = บุหรี่ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๑.๑.๓๗ เนอะผู้ = วัว (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๑.๑.๓๘ กะเฝ้า = ควาย (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๑.๑.๓๙ กอตั้ง = กุ้ง (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๑.๑.๔๐ พาเกาะ = กบ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๑.๑ เพลงแปล

๑.๑.๑ เอเอ...อาอา นอนนะลูกนอน นอนๆ อือ อือ อืมมมมม เอเอ อาอา นอนลูกนอน นอนๆ ให้หลับลูกหลับให้สนิมลูกเอ้อออออ เอ้ออออ....อาๆ อือๆ (พรพรรณ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๑.๒ คำอวยพร

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๑.๒.๑ ให้อยู่เย็นเป็นสุข ให้หนูๆให้บายอย่าเจ็บอย่าไข้ โชคดีทุกคน ย (สุทิน กลิ่นทะเล ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๒. อมุขปาฐะ

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๒.๑ ความเชื่อ

ย ย

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๒.๑.๑ นารี้งผึ่งมาแวนหน้าประตูบ้าน เพราะเชื่อกันว่าจะป้องกันไม่ให้ผีนอกบ้านเข้าไปในบ้าน (สมใจ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๒.๑.๒ นำหน้าคาจากโรงศพของคนในครอบครัวมาแขวนไว้หน้าบ้าน เพราะเชื่อกันว่าจะไม่ให้ผีหรือดวงวิญญาณของคนตายเข้ามาออกลูกหลาน (สมใจ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๒.๓ อาหาร

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๒.๓.๑ น้ำพริกตาแดงไม่ใส่กะปิ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๒.๓.๒ ปลาหมักเกลือทอด (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๒.๔ ประเพณี

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๒.๔.๑ ประเพณีเดือน ๔ เรียกว่าพ่อตาสัมพันธ์ โดยใช้เต่าบ้าน ไก่บ้านนำไปต้ม และยังมี ข้าวเหนียวขาว ข้าวหุงสุก ซึ่งจะทำทุกปีเป็นปีละครั้งทำจนเป็นประเพณีประจำไปแล้ว ชาวเลจะนำของไปตั้งโต๊ะทำพิธีไหว้ พิธีนี้ทำเพื่อส่งส่วนบุญหรือทำบุญให้กับบรรพบุรุษของตัวเอง (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๒.๔.๒ ประเพณีเดือน ๕ เรียกว่าหาค้อน ซึ่งชาวเลจะตัดเล็บ ตัดผม เอาไม้พิน ข้าวสาร ห่อด้วยผ้าซึ่งเป็นผ้าอะไรก็ได้ แต่ส่วนใหญ่จะใช้ผ้าถุงห่อ และนำไปผูกที่ราว ซึ่งราวนั้นชาวเลทำขึ้นมาเอง ก็คือ มีไม้ปักเป็นเสาสองเสาและไม้พาดข้างบนชาวบ้านสามารถนำไปผูกได้เลย ชาวเลทำเพื่อสะเดาะเคราะห์ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๒.๔.๓ ประเพณีเดือน ๙ ซึ่งคล้ายกับประเพณีเดือน ๔ แต่เดือน ๙ จะใช้ของหวานเป็นส่วนใหญ่เช่น ขนมมอด ขนมเป็ยยก เพื่อมาทำพิธี ซึ่งจะทำในชาวเลบางลำ (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๒.๔.๔ ประเพณีเดือน ๑๒ ซึ่งคล้ายกับประเพณีเดือน ๔ แต่เดือน ๙ จะใช้ของหวานเป็นส่วนใหญ่เช่น ขนมมอด ขนมเป็ยยก เพื่อมาทำพิธี ซึ่งจะทำในชาวเลบ้านน้ำเค็ม (เต๊ะ นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๒.๔.๕ ประเพณีลอยเรือ การลอยเรือของชาวเลสิงห์ ถือว่าเป็นการนำสิ่งชั่วร้ายที่มีอยู่ในร่างกายและหมู่บ้านของชาวเลทั้ง ๒ กลุ่ม ออกไปทิ้งในท้องทะเลลึก เพื่อให้ชาวเลทั้ง ๒ กลุ่มมีชีวิตที่เป็นสุข เป็นความเชื่อที่ก่อให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจ ของผู้ที่ได้ใช้ทะเลเพื่อการดำรงชีวิต การประกอบพิธีลอยเรื่อนั้น ชาวเล ได้ประกอบพิธีปีละ ๒ ครั้ง ทำให้ชาวเลมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น (มัญญา ญาทุทะเล ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๒.๕ เครื่องมือประกอบอาชีพ

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๒.๕.๑ ลูกกระเทียว ลักษณะเครื่องมือประมง เป็นลูกทำจากเนื้อวอนหรือวอนในลอนสี่เหลี่ยม ความยาวประมาณ ๖๐-๘๐ เซนติเมตร ปากถูกร้อยด้วยเชือกเป็นหูหูด

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย วิธีทำการประมง ใช้ใส่ปลาที่ชาวประมงจับได้ ชนิดสัตว์น้ำที่จับได้ ปลาทุกชนิด

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๒.๕.๒ ลอบขังปลา ลักษณะเครื่องมือประมง ทำจากไม้ไผ่ถักเป็นรูปทรงกระบอกลักษณะคล้ายลอบนอน โครงทำด้วยไม้หรือเหล็ก เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ ๔๐ เซนติเมตร ด้านหัวและท้ายใช้ไม้ไผ่ถักปิดหมดทั้ง ๒ ด้าน แต่เจาะด้านใดด้านหนึ่งสำหรับเอาปลาเข้าออก โดยมีไม้เนื้อแข็งหรือแผ่นพลาสติกแข็งเป็นฝาปิด

ย วิธีทำการประมง ใช้ชิงปลาที่ชาวประมงจับได้ ชนิดสัตว์น้ำที่จับได้ ปลาทุกชนิด (ประทิน กล้าทะเล ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๒.๕.๒ย เบ็ดน้ำเต้า ลักษณะเครื่องมือประมง เป็นเบ็ดที่ผูกสายติดกับทุ่น ตัวเบ็ดที่ใช้ส่วนใหญ่จะมีขนาดเล็ก ได้แก่ เบอร์ ๑๖-๑๘ เชือกจะมีความยาวประมาณ ๑-๒ เมตร วัสดุที่ใช้ทำทุ่น ได้แก่ โฟม

ย วิธีทำการประมง ทำการประมงในหนอง บึง โดยใช้ไส้เดือน, กุ้งฝอย, เขียดตาย เป็นเหยื่อแล้วปล่อยให้เบ็ดลอยอยู่ในหนอง เช้าวันถัดไปจึงไปกู้เบ็ด ชนิดสัตว์น้ำที่จับได้ ปลาช่อน ปลาดุก ปลาหมอ ปลาแขยง (ประทิน กล้าทะเล ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

ย

๒.๕.๓ย เฝือก ลักษณะเครื่องมือประมง ทำจากไม้ไผ่ที่เหลาเป็นซี่ แล้วนำมาถักเป็นผืนด้วยหวายหรือเชือก ความถี่ห่างของช่องตาขึ้นอยู่กับขนาดปลาที่ต้องการจับ ความสูงขึ้นกับระดับน้ำที่จะนำไปใช้

ย วิธีทำการประมง มักจะใช้ร่วมกับเครื่องมือประเภทลอบ ไซ เพื่อใช้กันให้ปลาเข้าลอบ ไซชนิดสัตว์น้ำที่จับได้ ปลาทุกชนิด (ประทิน กล้าทะเล ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๒.๕.๔ ข้อง ข้องลอย ข้องขัดเคว

ลักษณะเครื่องมือประมง ทำจากไม้ไผ่สานมีรูปร่างต่างๆ กัน คล้ายแจกันทรงเตี้ยบ้าง คลายเปิดบ้าง ที่ปากมีงาสามารถเปิดปิดได้ มีเชือกสำหรับสะพายหรือมัดเอว ข้องบางอันติดทุ่นที่ทำจากไม้ไผ่ หรือโฟม เพื่อให้ลอยน้ำได้ ปลาจะเดินไม่ตาย มีขนาดต่างกันขึ้นกับปริมาณสัตว์น้ำที่ต้องการใส่

ย วิธีทำการประมง ใช้ใส่ปลาที่จับได้ทุกชนิด ชนิดสัตว์น้ำที่จับได้ ปลาทุกชนิด (ประทิน กล้าทะเล ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)

๓. ผสม มีทั้งมุขปาฐะและอมุขปาฐะ

ย

(https://www.google.co.th/search?q=%E0%B8%A3%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B9%87%E0%B8%87&biw=1366&bih=662&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKewisipOL-t_QAhXcCmpQKHRAFBjUQ_AUIBigB#tbm=isch&q=%E0%B8%A3%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%87%E0%B9%87%E0%B8%87+%E0%B8%8A%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B9%80%E0%B8%A5&imgcr=ivqQEDkWRNNmLM%3A)

๓.๑ ร้องเงิง (ละมัย นาวารักษ์ ให้ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙) ย ย ร้องเงิง เป็นการละเล่นของชาวบ้านประเภทผสมผสานระหว่างทำตั้นกับบทร้องย การแสดงเหมือนกับรำวงทั่วไป กล่าวคือ มีการจัดตั้งคณะร้องเงิงขึ้นเป็นคณะย คณะหนึ่งมีนางรำประมาณ ๔ - ๑๐ คนย นางรำเหล่านี้จะถูกฝึกให้มีความชำนาญในจังหวะการเดินแบบต่างๆ ย พร้อมกันนั้นก็จะต้องสามารถร้องเนื้อร้องได้ทุกทำนองย และต้องรู้ทั้งบทกลอนที่ท่องกันมาและสามารถผูกกลอนสดขึ้นร้องโต้ตอบกับคู่รำได้อย่างคล่องแคล่วและชำนาญย นางรำส่วนใหญ่มักจะได้รับการฝึกหัดมาตั้งแต่ยังเป็นเด็กย ในสมัยโบราณคณะร้องเงิงคณะหนึ่งย มักจะเป็นคนในครอบครัวหรือเครือญาติเดียวกันย หรือไม่กี่คนในหมู่บ้านเดียวกัน (เพราะสะดวกในการฝึกซ้อมย และในการเรียกรวมตัวเมื่อมีผู้มาติดต่องานการแสดง)ย หนึ่งในจำนวนนั้นจะมีนายโรงคนหนึ่งซึ่งมักจะเป็นผู้เฒ่าผู้แก่ที่มีความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมของร้องเงิงเป็นอย่างดี และมักจะเป็นมือขอหรือมือโหวลประจำคณะด้วย

ลักษณะการแสดงร้องเงิงแตกต่างจากรำวงอย่างสิ้นเชิงย คือ บทร้องย การแสดงร้องเงิงจะมีบทร้องย ๒ย ลักษณะคือย ลักษณะแรกบทร้องเก่าๆย ที่จดจำสืบทอดกันมาย อีกลักษณะหนึ่งเป็นการร้องสดย คือทั้งนางรำและคู่เต้นรำจะคิดเนื้อร้องสดๆย ขึ้นมาร้องโต้ตอบกันในขณะเต้นย เนื่องจากเนื้อหาเป้าหมายของบทร้องเพลงร้องเงิงส่วนใหญ่จะมุ่งอยู่ที่เรื่องราวเกี่ยวกับความรักและการเกี่ยวพาราสีกันระหว่างหนุ่มสาวย การโต้ตอบแก่เพลงกันระหว่างคู่เต้นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดและสนุกสนานที่สุดด้วยย การแสดงร้องเงิงของชาวบ้านนี้ผู้เล่นจะต้องมีปฏิภาณสูงย ต้องคิดกลอนได้เร็วย มีความคิดแหลมคมจึงจะสามารถเล่นได้ดี

การรำย โดยปกติในการรำวงนั้นนางรำและคู่รำเดินไปรอบๆย วงย แต่ร้องเงิงนั้นทั้งนางรำและคู่รำจะยืนอยู่ที่เดียว

สำหรับท่ารำย แตกต่างจากรำวงเพราะการแสดงนี้ผู้รำไม่ได้เดินไปรอบๆย วงเหมือนรำวง แต่ผู้รำจะยืนอยู่ที่เดียวย มีการใช้ท่าเหย้า ท่ามือย การโหวลตัวอ่อนย การโยกตัวและการย่อตัวเป็นหลัก (<http://ich.culture.go.th/index.php/th/ich/performing-arts/236-performance/331-----m-s> เข้าถึงข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙)ย

นามานุกรม

ตะแอน นาวา เพศชาย เกิดประมาณ ๒๔๗๕ ภูมิลำเนาจังหวัดพัทลุง อยู่ที่ ๔๒/๑๑ หมู่ที่ ๗ บ้านทับตะวัน ตำบลบางม่วง จังหวัดพังงา ไม่มีเครื่องหมายสื่อสารให้ขอมูลมณสิทธิ์ มณฑล เมื่อ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙

เต๊ะ นาวารักษ์ เพศชาย เพศหญิง เกิดประมาณ ๒๔๙๕ ภูมิลำเนาจังหวัดพัทลุง อยู่ที่ ๕๔/๑๑ หมู่ที่ ๗ บ้านทับตะวัน ตำบลบางม่วง จังหวัดพังงา ไม่มีเครื่องหมายสื่อสารให้ขอมูลมณสิทธิ์ มณฑล เมื่อ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙

ประทีน กล้าทะเล เพศหญิง เกิดประมาณ ๒๕๑๓ ภูมิลำเนาจังหวัดพัทลุง อยู่ที่ ๖๐/๑๔ หมู่ที่ ๓ บ้านน้ำเค็ม ตำบลบางม่วง จังหวัดพังงา ไม่มีเครื่องหมายสื่อสารให้ขอมูลมณสิทธิ์ มณฑล เมื่อ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙

พรพรรณ นาวารักษ์ เพศหญิง เกิดประมาณ ๒๕๒๑ ภูมิลำเนาจังหวัดพัทลุง อยู่ที่ ๕๔/๑๐ หมู่ที่ ๗ บ้านทับตะวัน ตำบลบางม่วง จังหวัดพังงา ไม่มีเครื่องหมายสื่อสารให้ขอมูลมณสิทธิ์ มณฑล เมื่อ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙

มัญ หาญทะเล เพศหญิง เกิดประมาณ ๒๕๐๕ ภูมิลำเนาจังหวัดพัทลุง อยู่ที่ ๔๒/๑๕ หมู่ที่ ๗ บ้านทับตะวัน ตำบลบางม่วง จังหวัดพังงา ไม่มีเครื่องหมายสื่อสารให้ขอมูลมณสิทธิ์ มณฑล เมื่อ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙

ละมัย นาวารักษ์ เพศหญิง เกิดประมาณ ๒๔๙๘ ภูมิลำเนาจังหวัดพัทลุง อยู่ที่ ๒๔/๒ หมู่ที่ ๗ บ้านทับตะวัน ตำบลบางม่วง จังหวัดพังงา ไม่มีเครื่องหมายสื่อสารให้ขอมูลมณสิทธิ์ มณฑล เมื่อ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙

สุทิน กลิ่นทะเล เพศชาย เกิดประมาณ ๒๕๑๙ ภูมิลำเนาจังหวัดพัทลุง อยู่ที่ ๕๒/๖ หมู่ที่ ๗ บ้านทับตะวัน ตำบลบางม่วง จังหวัดพังงา ไม่มีเครื่องหมายสื่อสารให้ขอมูลมณสิทธิ์ มณฑล เมื่อ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙

สมใจ นาวารักษ์ เพศหญิง เกิดประมาณ ๒๕๒๔ ภูมิลำเนาจังหวัดพัทลุง อยู่ที่ ๔๒/๑๐ หมู่ที่ ๗ บ้านทับตะวัน ตำบลบางม่วง จังหวัดพังงา ไม่มีเครื่องหมายสื่อสารให้ขอมูลมณสิทธิ์ มณฑล เมื่อ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๙

[คดีชน](#) : คดีชนวิทยาย

ย